

Мечтата ми е да стана актьор

чи, за което цялата студия се радваме. След сцената дохода много хора да ни поздравят, повечето от тях не ги познаваме. Най-развълнувано бе семейството ми, а всички казваха колко много приличам на Левски, поздравиха ме приятели, познати, учители. Благодаря на всички за подкрепата. По този начин пазим спомена и историята живи, тъй като ние сме наследници на тези национални герои. Да ги помним, почитаме, да говорим за тях и това, което са били, е най-малкото, което можем да напра-

делата, както на него, така и на другите дали живота си за свободата ни. Искане ми се повече хора да се замислят за това, което правят, да не петнят паметта им, а напротив – да имат

Първо СУ. В първото ни представление – „170 години светско образование“, ми беше поверена ролята на Петко Рачов Славейков. След това поставихме „Снежанка“, където

не мога много да Ви издавам /смея се/, но беше много хубаво изживяване за мен. Още през първия снимачен ден всички се отнесоха с много добро отношение към мен,

-Цялата театрална студия към Първо СУ „Св.Седмочисленици“ гр.Търговище представи блестящо художествената композиция „Разпита

беше огромна чест! Благодаря на нашия ръководител Иван Иванов за подкрепата и възможността да се доближа толкова до характера на Левски и

един от най-обичаните национални герои! Образът на Левски наистина оживя в Търговище, а освен таланта, приликата ти с Апостола на бл-

на Левски” по време на отбелязването на 144-ата годишнина от смъртта на Апостола. Какво е чувството, дори за кратък момент да си на неговото място, потърсихме отговор от единадесетокласника Никола Георгиев, чиято отговорна задача бе да изиграе Левски.

да го предам по този начин. Дори на сцена да си на мястото на Апостола е отговорност, сила, вялнение, бушуващи емоции – една минимална част от това, което той е изпитвал по време на Разпита, и с всичко, което е бил във всяка една ситуация.

гарската свобода още повече развълнува публиката. Какви отзвучия стигнаха до теб след края на сцената? -За мен тази оценка означава много! Наистина исках да пресъздам образа на Левски, така, че точно на този ден колкото може повече хора да го усетят. Винаги може повече и по-добре, но се полу-

вим. - Какво би казал на Левски днес? -Бих му благодарил за всичко което е направил за България и за нас, българите, но и бих го попитал дали, като гледа днешните българи, си е струвало да даде живота си. Едва ли е възможно да му се отблагодарим за

този силен дух, морал, ценности, характер, мислене, поведение, родолюбие.

изиграх принца, а последната ми роля бе тази на Апостола. Най-голямата ми мечта е да се занимавам с това и занаят – да ми бъде едновременно хоби и професия.

подкрепиха ме и участвах в една от сцените. Имах възможността да видя отблизо Джерард Бътлър, Гари Олдман, Уилям Дефо, Били Боб Торнтън и др. Беше невероятно преживяване, а със заплатата почерпих приятелите си. Гордея се, че първата ми работа беше в холивудска продукция, а и от друга страна моята мечта е да стана актьор. Това невероятно преживяване за мен беше като първата стъпка в сбъдването на моята мечта. Повече за филма ще видите, като излезе!

-Личи си, че имаш специално отношение към актьорската игра, как един млад човек се увлича в тази идея? Талант, мечта или призвание?

- Разбрахме, че си участвал и във филм, ще разкажеш ли на нашите читатели повече за това?

-Желаем ти много успехи напред!

-И трите! Желанието ми да се развивам в тази сфера е от много години. Първото ми участие в пиеса беше в седми клас, когато учех в Първо ОУ „Христо Ботев“Търговище. Тогава поставихме „Котаракът в чизми“, а аз изиграх средния брат. От тази учебна година съм много радостен, че съм част от театралната студия към

-Мой приятел ми каза, че ще има касинг за холивудска продукция в България и реших да кандидатствам за обявата. Въпреки че срокът за подаване на документите беше изтекъл, майка ми ме насърчи все пак да опитам. И без да очаквам, те ми се обади, че са ме избрали. Подписах договор и

Интервю на Симона Алексиева

Теодор Ушев: Войнстващата простацина ще ни унищожи

Теодор Ушев е роден е на 4 февруари 1968 г. Син е на художника Асен Ушев. Дипломира се през 1995 г. в специалност Графичен дизайн в Художествената академия. В България е известен главно с театралните си афиши от 1990-те години. Понастоящем живее в Монреал, Канада, където създава своите филми

в сътрудничество с канадския Национален филмов съвет. От 2010 г. преподава и провежда работилници и майсторски класове в повече от 20 университета и фестивала по света, включително в Япония, Франция, Испания, Германия, Португалия, Лондон, Будапеща и много други. Последните му анимационни

творби – късометражните филми „Тауър Бауър“ („Tower Bawher“, 2005), по музика на Георгий Свиридов, детският „Царица“ („Tzaritza“, 2006) и „Човекът, който чакаше“ („The Man Who Waited“, 2006), по текст на Кафка – печелят множество награди по света. Филмите на Ушев печелят повече от 80 награди и признания

и са показвани в много ретроспективи, включително на фестивала за късометражни филми в Клермон-Феран, Франция. През 2013 г. в официалното си обръщение за откриването на фестивала Френската министърка на културата Орели Филипети каза: „Клермон, това е съпротива. Тези думи на Теодор Ушев, автор на невероятния плакат за 2013 г., дават тон на 35-ото издание на фестивала на късометражното кино в Клермон-Феран.“ През 2013 г. филмът Gloria Victoria е обявен за най-добър анимационен филм на годината в анкета с участието на 15 водещи критици и фестивални директори. Gloria Victoria е номиниран за анимационни-

те награди на Холивуд Annie awards за 2014 г. През 2014 г. Канадският филмов институт издава книга, посветена на творчеството на Ушев. Книгата носи заглавието Dark Mirror: The Films of Theodore Ushov („Тъмно огледало: Филмите на Теодор Ушев“) и е под редакцията на Том Максорли, изпълнителен директор на института. През 2017 г. неговият филм „Сляпата Вайша“ е номиниран за наградата на американската филмова академия „Оскар“ за късометражен анимационен филм, която уви не успя да спечели. Предлагаме ви негов статус от Фейсбук, който няма да коментираме.

стената ми внезапно заприлича на бойно поле. Това, което виждам през тази „пролука“, е елементарна липса на толерантност и злобна арогантност. Преуспял бизнесмен псува като хамалин на Сточна гара в официално писмо. Цяло село, известно с това, че депортира безропотно няколко милиарда евро към джебове на руските олигарси, гонят свещеници. Отново спсувни.

история. Това не е страната, в която се родих. Там хората не се псуваха и не бяха невъзпитани.

Журналисти, „дарени“ с национален ефир, попържат като на селски мач, плюейки вместо люспи от семки български учител заради интелигентни анализи на българската

Няма никакво значение дали си несъгласен, недоволен или не споделяш нечие мнение... Дали по телевизията не трябва да започнат уроци „Как да се държим в обществото“ и „Първите 7 години“, „Как да бъдем добри хора“. Не, не е бедността основният проблем на тази територия...Тя е функция и резултат. И повод за гордост не се вижда... Не, СЕТА няма да унищожи нито бг генотипа, нито държавата. Войнстващата простацина ще ги унищожи. Това са моите първи и последни 20 стотинки по въпроса.“

„Я да си го кажа. С „народната любов“